Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

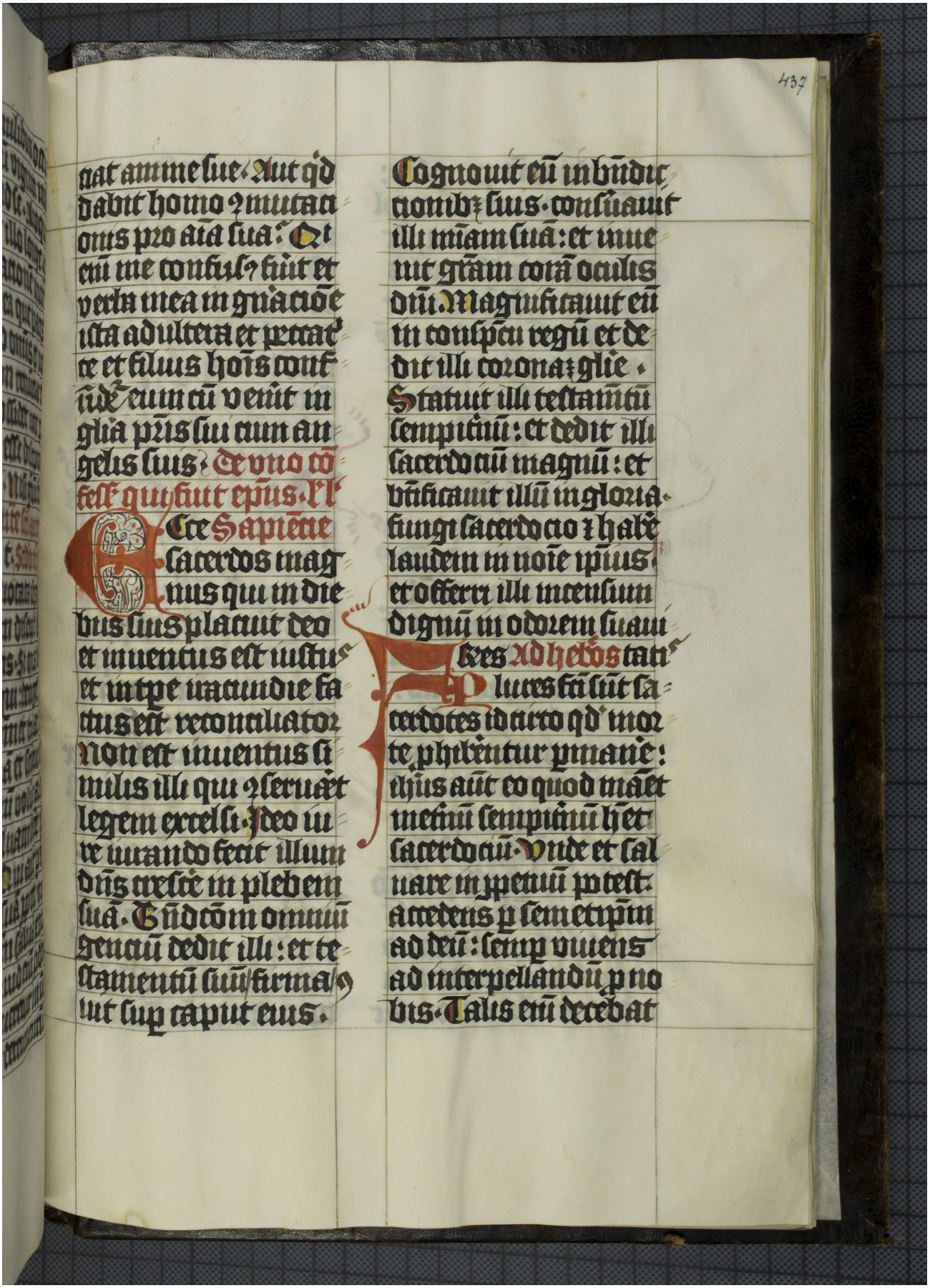

437

nat anime sue. Aut qd
dabit homo ꝗ mutaci
onis pro aia sua? Qui
eū me confuſ? fuit et
verba mea in gia hoīe
ista adultera et peccatri
ce et filius hoīs confu
ſū eum cū venit in
glia pris sui cum an
gelis suis. De uno cō
feſſore qui fuit epus. Pl

Ecce Sapiēcie
sacerdos mag
nus qui in die
bus suis placuit deo
et inuentus est iustus
et in tpe iracundie fa
ctus est reconciliator
non est inuentus si
milis illi qui ꝗseruāt
legem excelsi. Ideo iu
re iurando fecit illum
dūs crescere in plebem
suā. Et dedit ei omnium
gentium dedit illi: et te
stamentū suū firmaſ
iuit sup caput eius.

Cognouit eū in bēdic
tionib⁹ suis. conseruauit
illi miam suā: et inue
nit gtiam coram oculis
dni. Magnificauit eū
in conspectu regū et de
dit illi coronam glie.
Statuit illi testamentū
sempiternū: et dedit illi
sacerdotium magnū: et
honificauit illū in gloria.
Iungi sacerdotio ꝗ habē
laudem in noīe ipius.
et offerre illi incensum
dignū in odorem suauī
tatis. Ad hedos tati
Fulgores sua fuit sa
cerdotes id circo qd' mor
te phibentur pmanere:
ihs aūt eo quod maneat
in eternū sempiternū hēt
sacerdotium. Vnde et sal
uare in ppetuū potest
accedens p semetipsum
ad deū: semp viuens
ad interpellandū p no
bis. Talis eū decebat